

תכנית השיקום הגאונית

"אגף החינוך של הרשות לשיקום אסירים שם לו למטרה לשנות דפוסי חשיבה ונורמות התנהגות של האסירים המשוחררים ולהקנות להם כלים וכישורי חיים כדי להשתלב בחברה".

(מתוך התכנית לשיקום האסיר)

מה לזה ולנו?

נחליף את המילה אסירים במילה עבדים.

אין דמיון בנסיבות מצבם, אך יש בהחלט הקבלות בחסרונה של תודעה עצמית ובאי היכולת לצאת לחיים בריאים ויצרניים, שלא לומר להקים אומה בארצה.

עם בני ישראל שרוי בשגרת שעבוד 210 שנים לפחות, כבר אינו זוכר חיים של חירות ובחירה.

למי יש כוח לצאת למסע במסלול בלתי ידוע, לזמן בלתי מוגבל, אל עבר מקום עלום שאפילו אי אפשר להתגעגע לנופיו.

כמעט ניתן לשמוע את המחשבות: "עזבו אותי חופש, מה מעניינת אותי ארץ?! תנו לי ארוחה זמינה ומזרון לגבי העייף".

עתה נבין בבהירות את פשרן של שתי המצוות הראשונות שמצא ה' לנכון לצוות את בני ישראל מיד בתום עשרת המכות, דקה לפני היציאה.

"החודש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחדשי השנה. דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר: בעשור לחודש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית... ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אותו בהם".

ציווי אחד הינו על הזמן, היוצר ייחודיות ובידול מיתר העמים.

ציווי שני הוא על התלכדות התא המשפחתי כחוף מבטחים וכעוגן החזק ביותר של הפרט.

הם אשר יארגנו מחדש את "כל קהל עדת בני ישראל" ע"י עקירת הסמל של האלוהות המצרית ויצירת השתייכות לאדם כפרט ולמקום ככלל.

(ל"מיטיבי לכת": שלושה הקשרים חיוניים - עולם שנה ונפש: מקום, זמן ונפש הפועלת בתוכם, ר"ת עש"ן).

יפה מדייק הרש"ר הירש, כי העבד, שקם והיה לאדם, לאב ולבן למשפחתו, זוכה ל"מזוזות" ול"משקוף": למעמד משפטי ולמחסה מאת ה' המסומנים ע"י דם השנה. "ה' מגן בין הקירות ותחת הגג על אלה המתמסרים לו בקרבנם":

אלו אינן חדשות העבר של גאולת מצרים אלא העדכון החם ביותר לכאן ולעכשיו, למה שעוד נחוץ כדי להגיע לגאולה שלמה.

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה
וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם